

Gelej

Készül a család új otthona

Nagy dolog a víz, sokmindent hozhat magával. Gelejen a Csincse 2010-es nagy áradása olyan családok életére is ráirányította a közfigyelmet, amelyek addig csendesen, szűkösen éltek, s bár az önkormányzat figyelmétől és segítségétől kísérve, de a nagyvilág számára ismeretlenül küszködtek a mindennapjaikkal. Sutus József családja azok közül egy, akiknek életét a víz még nehezebbé tette, de az emberi cselekvőkészség és a faluvezetés erőfeszítései együttesen végül is megoldotta gondjaikat.

A most ötvennégy éves családanya, Marika Füzesabonyból költözött ide 1994-ben geleji származású férjével. A mezőnagymihályi gazdaságban dolgoztak juhászokként, kemény munkával keresve a kenyerüket. Egy időre elköltöztek a munkájuk miatt, aztán visszajöttek – azóta itt élnek. Két gyerekük született, akik közül a lányuk elhagyta családját, így negyvenes éveik végén hat kicsi gyerek – az unokáik – nevelése lett életük fő feladata. Sajat, akkor éppen nyolcadikos fiuk mellé kaptak tehát még két fiút és négy kislányt. A legkisebb baba még csak fél éves volt, de a házaspár úgy gondolta, hogy mindenképpen felnevelik a gyerekeket, akik másként állami gondozásba kerültek volna. Marika azt mondja: soha egy percre sem bánták meg a döntésüket. Számukra a nagycsalád ellátása folyamatos feladatot ad, hiszen

ennyi ember számára tiszta ruháról, ételről, mindenről gondoskodni nagyon nagy erőfeszítést jelent. A férj Mezőnagymihályon dolgozik, időközben fiúk is felnőtt, a hat kicsi pedig iskolás lett. Az unokák után kapnak családi pótlékot, az önkormányzat segíti őket, ahol tudja, a napköziben ingyenesen étkezhetnek – így ha nem is könnyen, de megélnék. Nevelnek csirkéket, kacsákat, hogy meglegyen az asztalra való hús, és bármilyen sok is a gond, azt mondja a család édesanyja: nagyon jól teltek az elmúlt évek. Belátható azonban, hogy a lakáshelyzetükön ilyen terhek mellett nem tudtak változtatni. Nyáron ráadásul úgy körülvette őket a víz, hogy csak traktorral tudtak kijönni a házból, ami egyre rosszabb állapotba került. Mostanra pedig már boldogan várják, hogy hamarosan új ingatlanukba költözhessenek.

Demeterné Nyeste Erzsébet polgármester nagyon sokat dolgozott azért, hogy a falu nehéz helyzetű családjai jobb körülmények közé kerüljenek. Most igen nagy örömmel beszél az elért újabb eredményről:

- A kilenctagú család eddig egy picike, 50 négyzetmétertől kisebb lakásban élt. A korábbi évek alatt tettünk erőfeszítéseket annak érdekében, hogy esetleg a szocpol támogatás igénybe vételével építkeshessen a család – az önkormányzat meg is tervezte az épületet, sőt kivite-

lezőt is keresett, de ezt nem sikerült megvalósítani. Tudtuk, hogy szerény körülmények között, szűkösen él a család, s ráadásul az árvíz is jelentős mértékben sújtotta őket: a lakásukat körbevette a víz. Az árvíz levonulása után maradt a belvíz, ami miatt penészes, egészségtelen az épület, amely egyébként a falu szélén, egy olyan területen helyezkedik el, ahol rossz minőségű az út, és a közvilágítást sem tudta az önkormányzat odáig elvezetni.

A nyártól folyamatosan erőfeszítéseket tettünk annak érdekében, hogy sikerüljön a családot kiköltöztetni a mostani körülmények közül. Augusztus végén a megye készített egy felmérést az árvízből eredő, belvízzel érintett ingatlanokról, és segítséget nyújtott azoknak az ingatlanoknak a kiváltására, ahol gyerekek is érintettek voltak. Október végén született a döntés, hogy Gelej község 3 millió Ft keretösszeget kap két, fokozottan veszélyeztetett lakóépület kiváltására, ezek közül egyik a Sutus-család lakása. Nagyon örültünk a lehetőséget, melynek – és Dr. Mengyi Roland képviselő úr segítségével – köszönhetően sikerült vásárolnunk a család számára egy ingatlant, itt az önkormányzat elvégezteti a legfontosabb karbantartási munkálatokat, és várhatóan márciusban beköltözhet a nagycsalád.

A házban három szoba lehetősége van meg, valamint különálló konyhával és fürdőszobával is rendelkezik, a portán pedig sok melléképület is található; mindez jelentős előrelépést jelent majd a mostanra már három felnőtt és hat gyermek életkörülményeiben.

Az árvizet követően a Református Szeretetszolgálat felajánlotta a településnek egy szobabútort, ennek kedvezményezettjeként ezt a családot jelöltük ki. Decemberben, amikor a Szeretetszolgálat munkatársai itt jártak, azt látták, hogy nemcsak bútorra, hanem sok minden másra is szükség lenne, ezért biztosítottak további 500 ezer forintos keretet használati és berendezési tárgyak beszerzésére.

Ezt a mesébe illő történetet a település polgármestere így kommentálja:

-Ahol tényleges szükség van a segítségre, kitartással és együttérzéssel meg lehet teremteni a lehetőségeket. Ez a család sokat nélkülözött, saját erőből nem tudott volna előrébb jutni; most azt mondhatjuk, hogy a legszükségesebbek megvannak az életük folytatásához.